

side sætter sig sammen og vedtager, bliver enige om de grundlæggende vilkår for arbejdsmiljøet, de grundlæggende vilkår for lønningerne osv., når det drejer sig om forholdene på arbejdsmarkedet. Det er blevet en torn i øjet på EU, fordi det strider imod tanken om et stort marked, hvor serviceydelser, varer og arbejdstagere kan flyde frit over grænserne.

Forskellen mellem landene er nemlig en torn i øjet på de folk, der ønsker at lave et stærkere og snævrere samarbejde i EU med det endelige mål at lave en egentlig stat. Og der må vi sige, at vi i Dansk Folkeparti faktisk har det fuldstændig modsatte udgangspunkt. Vi synes, at landenes forskelle er en styrke. Vi tror ikke på, at den recept, som har gjort Danmark til et af de mest succesfulde lande i verden, nødvendigvis er den samme recept, som fungerer i Italien, Frankrig, Bulgarien og Rumænien. Vi tror rent faktisk på, at landene er forskellige, og derfor vil vi ikke acceptere den ensartningskurs, som EU lægger an. Vi vil ikke acceptere, at det skal være en dømsstol, som træffer så vidtgående afgørelser, som det er tilfældet i øjeblikket.

Det helt fordækte i det her spil kredser naturligvis om folkeafstemningen. Det helt fordækte handler selvfølgelig om: Er der suverænitetstafgivelse, eller er der ikke suverænitetstafgivelse? For læser man Justitsministeriets redegørelse – det i øvrigt udmærkede og dygtige juridiske arbejde – kan man konstatere, at der netop er ét område, hvor der er suverænitetstafgivelse, og det er retsområdet. Det er det område, hvor Danmark jo i øjeblikket har et forbehold. Sideløbende med at man siger, at danskerne ikke må stemme om Lissabontraktaten, ikke skal have lov til at blive hørt om de helt grundlæggende udviklingstrin i EU's fremtid, varsler man en folkeafstemning til efteråret, hvor vi altså skal stemme om netop retsforbeholdet, om netop det område, som er underlagt suverænitetstafgivelse. Det er ikke en anstændig måde at behandle demokratiet på. Det er ikke en anstændig måde at forvalte sin magt på.

Vi insisterer på en folkeafstemning, fordi vi i modsætning til alle dem, der kun vil strø sukker ud, rent faktisk mener det alvorligt, når vi siger, at vi vil have et samarbejde i Europa, som hviler på en folkelig forankring. Europa er meget mere end EU, og Europa er meget mere end de folk, der sidder i Europa-Parlamentet, der sidder i Kommissionen, der sidder i Ministerrådet og alle de andre underudvalg og komiteer rundt omkring i EU's institutioner. Der er lande, hvor

ikke mere end 20 pct. gider stemme til Europa-Parlamentet, og derfor er EU's institutioner ikke repræsentative for det, som Europas befolkninger vil. Og de er slet ikke repræsentative for den vision, som vi i Dansk Folkeparti har om et fremtidigt samarbejde i EU.

Vi vil et samarbejde, hvor man respekterer landenes forskellighed. Vi vil så at sige, for at bruge EU's sprog, have et EU i flere tempi. Vi vil ikke presses ind i en bestemt formel, og det er præcis det, som Lissabontraktaten gør. Derfor er jeg ikke kun på egne vegne glad for, men jeg vil også være stolt af over for generationerne herefter at kunne fortælle dem, at jeg var blandt dem, som stemte nej til Lissabontraktaten.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen, der har korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken med fru Anne Grete Holmsgaard fra SF.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil lige starte med at sige, at SF stemmer for de to ændringsforslag, der er, herunder det ændringsforslag, der går på, at det bliver muligt at sende Lissabontraktaten til folkeafstemning. Det skal nemlig stå i loven, for at man rent faktisk kan sende den til en folkeafstemning. Uagtet at vi godt ved, at der ikke er politisk flertal for det herinde, støtter vi det forslag.

Jeg vil så sige, at SF går ind for Lissabontraktaten. Man kan spørge: Hvad er det, der gør, at vi går ind for den? Ja, det er grundlæggende, at det på en række områder er en bedre traktat end den Nicetraktat, vi har i øjeblikket. Jeg vil i den forbindelse især nævne, at det forhold, at Europa-Parlamentet, altså de folkevalgte, der sidder i Europa-Parlamentet, får større medindflydelse og bliver medlovgivere sammen med Ministerrådet, tæller rigtig meget for os. Og det er jo helt i modsætning til, hvad Dansk Folkeparti har sagt, og hvad Enhedslisten vil sige senere.

Vi mener ikke, det er en fordel at have et samarbejde, der først og fremmest er baseret på, at man kan blokere, altså at man har en vetoret. Det er klart, at man ved at have en vetoret kan sige nej, men for os er samarbejdet i EU mere end det at kunne sige nej; det er rent faktisk at kunne gennemføre nogle ting, som har betydning for klima, for miljø, for arbejdstagerrettigheder, for sundhed, for forbrugerbeskyttelse, altså det at få hævet niveauerne, sådan at vi rent faktisk sætter vores politiske magt ind på at få